

оставилъ да са измине, и ако, като е былъ длъженъ да не направи нѣщо, а той е направилъ онуй, което му е било забранено, въ тѣзи случаи длъженъ е да плати обезщетяванія и лихвы, и безъ да е пропустилъ срока.

Чл. 92.) Длъжникътъ са счита че е пропустилъ срока да са измине, или ако му са е подала званична призовка, или протестъ, или другъ равносильнъ документъ, или по силата на сжщія обезателенъ записъ, ако са означава въ него че, безъ никой документъ и чрѣзъ самото истечение на срока, длъжникътъ да са счита че е пропустилъ срока да са измине.

Чл. 93.) Длъжникътъ са осжда, когато сжществува случай за плащане на обезщетяванія, или като не е изпълнилъ задълженіето си, или като е пропустилъ неговото изпълненіе, когато не може да докаже че неиспълненіето и пропусчаньето сж проистекли отъ външна причина, която не може да са препиши (възложи) на него.

Чл. 94.) Никое обезщетяванье не са плаща (длъжи) когато, послѣдствие на высша нужда или на случайно обстоятелство, длъжникътъ са е былъ възбранилъ да даде или да направи туй, което са е задължилъ, или е направилъ онуй, което му е било забранено.

Чл. 95.) Длъжимытъ обезщетяванія на заеодавцытъ сжстоѣжтъ въобще въ тшетата, която сж притеглили, и въ ползата, отъ която сж са лишили, освѣнь слѣдующытъ исключенія.

Чл. 96.) Ако длъжникътъ не е можалъ да изпълне задълженіето си безъ да е употребилъ лукавство, той подлежи на заплащаньето само на онѣзи обезщетяванія, за които е станѣло споразумѣніе или е можло да стане съ противната страна по времето на условіето.

Чл. 97.) И въ случай, когато неиспълненіето на условіето, происхожда отъ лукавството на длъжника, обезщетяваніята трѣба да сдържжтъ какъто тшетата, която е притегшила противната страна (заеодавецътъ), тѣй и ползата отъ която са е лишила, и то само което е непосредственно послѣдствие за неиспълненіето на условіето.